

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ.

Ολοι αποδίδουσι τὴν εφεύρεσιν τῶν γραμματοσήμων εἰς τὸν Γάλλον Velayet, ὅστις, ὡς διηγούνται ἀθθεντικά ἀρχεῖα, συνέστησε τὴν χρῆσιν αὐτῶν πρῶτον διὰ τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν τῆς πόλεως τῶν Παρισίων. Ἀλλ' ὡς ἡμεῖς συνειδίζομεν πᾶσαν τῶν νεωτέρων χρόνων ἀνακάλυψιν νὰ θεωρῶμεν ὡς κληροδότημα τῆς προγονικῆς σοφίας καὶ πάντα ν' ἀνάγωμεν εἰς ἑλληνικὴν ἀρχήν, οἱ Γάλλοι, ἱπποτικώτεροι ἡμῶν, προτιμᾶσι τὰς κυρίας τῶν εἰς τοιαῦτα ζητήματα καὶ χειροτονοῦσιν αὐτὰς ὡς εἰσηγητριάς πόσης φιλολογικῆς καὶ τεχνικῆς καινοτομίας. Ὁραία ξανθὴ κόμη, ὀλίγοι καλόγηροι ἀντιπράττοντες εἰς ἐφαρμογὴν φιλελευθέρων ἰδεῶν, εὐνοία αὐλικῆ καὶ ἐρωτικαὶ περιπέτειαι, αὐτὰ εἶνε τὸ προσιμὸν τῆς ἐμφανίσεως ὠραίας τινός καὶ πρὸ πάντων μεγαλοφυοῦς δουκίσσης, ἣτις δίδει συνήθως ὠδήσιν εἰς τὴν μηχανὴν τοῦ γαλλικοῦ πολιτισμοῦ κατὰ τὰς δύο τελευταίας ἑκατονταετηρίδας.

Ἡ κυρία λοιπὸν Ἄννα Γενοβέφα ἡ Βουρβωνίς, ἡ ἄλλως Δουκίσσα Λογκεβίλ ἔκαμε τέρατα καὶ σημεῖα πρὶν ὑπάγη εἰς μοναστήριον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἀπέθανε τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1679 καὶ φυλάττεται μέχρι σήμερον ἡ καρδιά της, ἐξηγησιμένη δι' ἐγκαίρου μετανοίας. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀκμῆς τοῦ κάλλους της εἶχε δημοσιευθῆ παραδόξον τιμολόγιον τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, τὰ ὅποια δὲν ἐσκόπων τὴν ἀμοιβὴν τῆς ὑπηρεσίας, ἀλλὰ τὸν πλουτισμὸν τῶν γνάσεων τοῦ τότε παντοδυνάμου Καρδινάλιου Μαζαρίνου, νομοθετήσαντος τὴν ἀπὸ μέρους τῶν ἀστῶν ἐξομολόγησιν τοῦ περιεχομένου πάσης ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν παρέδιδον αὐτοπροσώπως εἰς ταχυδρομικοὺς ὑπάλληλους, τοὺς ἐξομολογῆτας δηλ. Ἐγγύζον οἱ πολῖται, ἐφιδύριζον οἱ αὐλικοί, παρεπονέιτο καὶ ὁ ἀνήλικος βασιλεὺς, ἠναγκασμένος νὰ ἐμπιστευέται τὰς ἐρωτικὰς ἀνοησίας του εἰς ἀκριτομύθους κλάκας.

Ἐτυχεν ὅμως νὰ λάβῃ, ὡς ἀμοιβὴν ἄλλων σπουδαίων εἰς τὴν πολιτείαν ὑπηρεσιῶν του, τὸν καινοφανῆ τίτλον Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομειῶν ὁ κύριος Φουκέ, ἐπίδοξος τότε διάδοχος τῶν ἐραστῶν τῆς κυρίας Λογκεβίλ, ἡ ὁποία δὲν ἤνειχετο τὴν ἀνίερρον παραβίασιν τῶν ἐπιστολῶν. Αὐτὴ λοιπὸν ὑπέδειξε εἰς τὸν δραστήριον καὶ ἐρωτόληπτον Φουκὲ τὴν χρῆσιν εἰδούς, τοῦ πρώτου εἰδούς τῶν γραμματοσήμων, φερόντων σφραγίδα ἢ ὁμοίωμα τοῦ βασιλέως καὶ ἀντὶ ἀναλόγου τιμῆματος διατιθεμένων πρὸς χρῆσιν τοῦ δημοσίου. Καὶ τότε συνεστήθησαν τακτικὰ ἐγγύρια ταχυδρομεία καὶ γραμματοκιβώτια, καὶ οἱ ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι, ἀντὶ ν' ἀποστηθίσωσι τὰ μυστικά τοῦ κόσμου ἤρρισαν νὰ εἰσπράττωσι χρήματα. Φαίνεται ὅτι ἴσῃν ἀγάπην ἔτρεφον πρὸς ταῦτα οἱ ρασοφόροι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καὶ συγκατετέθη ὁ Καρδινάλιος εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ προσδοφόρου τούτου ταχυδρομικοῦ συστήματος.

Τὸ γεγονός ὑμνήσαν καὶ οἱ σύγχρονοι ποιηταί, ἐκ τεσσάρων δὲ ταχυδρομικῶν στροφῶν ποίημα τοῦ Louvet σῶζεται ὡς μνημεῖον ἰδιαίτερας φιλολογικῆς Σχολῆς. Εὐχῆς ἔργον εἶνε νὰ συστήθῃ καὶ παρ' ἡμῖν τοιαύτη πρὸς βελτίωσιν τῆς ἀδελφίας ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, οἱ δὲ σημερινοὶ στιχοῦργοι νὰ τύχωσι τῆς εὐλογίας τῶν ὁμογενῶν ὡς φλογεροὶ στηλιτευταὶ τῶν ἀνοσιουργούντων παρ' ἡμῖν ταχυδρόμων. Ἔστωσαν δὲ βέβαιαι οἱ ἐξ ἴσου ἐπαινετικαὶ ἀναλύσεις τῶν νεοελληνικῶν στίχων δὲ δημοσιεύονται ἐν γερμανικοῖς περιοδικοῖς ὡς καὶ σήμερον, ὅτε ὅμως καὶ καικιζόμεθα ὡς ἐξοδεύοντες διὰ μεσαιωνικῶν ταχυδρομικῶν σύστημα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Εὐπρόσωπος ἀφορμῆ, ὑπὸ Ὁρθογράφου. — Περὶ Ἰγνοσιαμοῦ, ὑπὸ Ἀλεξ. Ρ. Ραγκαβῆ, μετὰ τριῶν εἰκόνων. — Κατὰ τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα (συνέχεια), ὑπὸ Μιχαὴλ Μητσακῆ. — Τὸ νεώτατον ὑποβρύχιον πλοῖον, μετὰ εἰκόνας. — Ἡ δυστυχημένη (συνέχεια), κατὰ τὸν Ἰβάν Τουργένιεφ. — Χειροκίνητος ὑφαντικὴ μηχανή, μετὰ εἰκόνας. — Ἡνακοδόμηκ ἤτοι ἐρμηνεῖα τῶν εἰκόνων. — Βιβλιοθήκη. — Ἐπιστολαὶ ἐξ Ἑσπερίας. — Πολιτικὸν καὶ συρμικὸν φώτωτρον. — Ἰδρυσις Ἀνατολικῆς Ἀκαδημίας ἐν Βερολίῳ. — Διαγώνισμα τοῦ βασιλέως τῶν Βέλγων. — Τὸ ἐργοστάσιον τοῦ Κρούπ. — Νέον δρᾶμα τοῦ Δουμῆ. — Τρεῖς συρμικαὶ εἰκόνας. — Γραμματόσημα. — Ἡ εφευρέτρια τῶν γραμματοσήμων. — Καινοτομίαι τρεῖς, μετὰ τεσσάρων εἰκόνων. — Νεκρολογία. — Μικρὰ Ἀλληλογραφία.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ. Ἀλέξανδρος Ρ. Ραγκαβῆς (σελ. 17). — Διανομή καὶ βραδῆς τῶν λαφύρων. Εἰκὼν τοῦ Μουρίλλου (σελ. 21). — Ἰπταῖρος κυβεῖα, εἰκὼν τοῦ αὐτοῦ (σελ. 25). — Στὸ περιγιάλι, εἰκὼν τοῦ Κράγ (σελ. 28). — Τὸ ἐκ Πάγου ἀνάκτορον (σελ. 29).

Νεώτεροι τῶν ἡμερῶν τούτων εἰς τὸν ἀθόρυβον καὶ εἰρηρικὸν κόσμον τῶν Συλλογῶν γραμματοσήμων εἶνε αἱ ἐξῆς τρεῖς καινοτομίαι. Ἡ ἄλλοτε *Νῆσος τῶν Γάλλων* νῦν δὲ τοῦ *Μαυρικίου* ἐπονομαζομένη καὶ εἰς τὴν κυριαρχίαν τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας ὑπαγομένη ἔχει ἰδιαίτερα ἀπὸ τινος γραμματόσημα ὁμοία πρὸς τὸ παρεθεθειμένον ὁμοίωμα. Εἶνε τριῶν ἀξιών, ἦτοι 2, 14, 15 ἑκατ. τοῦ γαλλικοῦ φράγκου, νομίσματος οἰκειοτέρου εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς ἐκ τῆς ἄλλοτε γαλλικῆς κατοχῆς. Ἡ κτῆσις αὐτῶν εἶνε δυσκολωτάτη.

Ἡ Κουνδιναιάρα, νομὸς ἰδιαίτερος τῆς νοτιο-αμερικανικῆς δημοκρατίας Νέας Γρενάδας ἐξέδωκε νέα εἰκοσάλεπτα καὶ κόκκινα δεκάλεπτα γραμματόσημα. Ἄξιον παρατηρήσεως εἶνε, ὅτι εἰς τὰ μικρότατα ἐκεῖνα κρατεῖδια φροντίζουσι περὶ τελειοτάτης χρωματιδογραφικῆς ἐπεξεργασίας τῶν γραμματοσήμων, τὰ ὅποια δὲν ξεχωρίζουν μετὰ τριήμερον πλοῦν, ὡς τὰ ἑλληνικά. Ἀλλὰ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου προσεχῶς.

Ἡ δὲ ἀχανὴς χώρα τοῦ Μονακῶ (τοῦ *Μοναίικου* κατὰ Πτολεμαῖον, ὡς διῆσχυρίζεται ὁ κ. Σκυλίσης, μέλλον νὰ δημοσιεύσῃ διὰ τῆς Κλειοῦς ὠραίαν *περὶ χαρτοπαιγνίου* διατριβὴν) κατὰ τοὺς τελευταίους τοῦ 1885 μηνῶς ἐξέδωκεν εἰς κυκλοφορίαν πλουσίαν σειρὰν γραμματοσήμων λευκῶν καὶ πολυχρωμῶν. Φέρουσι δὲ ταῦτα τὴν πρῶτομὴν τοῦ Ἡγεμόνος Καρόλου τοῦ Γ', κυρίου τότε τῆς ἀπεράντου ἐκεῖνης ἐπικρατείας, καὶ ἔχουσιν ἀξίας 1, 2, 5, 10, 15, 25, 40, 75 λεπτῶν, ἐνὸς καὶ 5 φράγκων.

Ἄξιοσημείωτοι εἶνε αἱ τύχαι καὶ αἱ περιπλανήσεις μιᾶς ἐπιστολῆς, ἣτις ἐπὶ 5½ ἔτη ὑπῆρξε καθ' ἑδὸν καὶ ἐπεστράφη πάλιν εἰς τὸν ἀποστείλαντὰ αὐτὴν. Τῆ 20. Ἰουλίου 1880 ἡ διευθύνσις τῆς „Ἐφημερίδος τῆς Φραγκφοῦρτης“ ἐπέδωκεν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον τὴν ἐπιστολὴν ταύτην διὰ νὰ φθάσῃ εἰς Ἅγιον Δομῖνον πλησίον τοῦ Πρίου Ἰανέφρου, τῆ δὲ 12. Ἰανουαρίου 1886 ἡ αὐτὴ ἐπιστολὴ ἐπεστράφη εἰς τὴν Διεύθυνσιν ὡς μὴ εὐρεθέντος τοῦ ἀνθρώπου, δι' ὃν ἦτον ὠρισμένη.

Δύο εὐγενεστάτων φίλων, τοῦ φιλοτίμου νέου Δ. Ι. Σταματοπούλου, ἀποθανόντος μετὰ τριήμερον στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἐν Χαλκίδι καὶ τοῦ πάντοτε νεάζοντος εὐπατρίδου Γεωργίου Παράσχου, ἀποθανόντος μετὰ ὀκτάμηνον διαθεσιμότητα ἐν Ἀθήναις, δὲ δημοσίευσῃ ἢ πενθοῦσα Κλειῶ μνημόσυνον, ἄξιον τῆς λευκῆς ψυχῆς των καὶ τῆς μαύρης τύχης των.

ΜΙΚΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ. — κ. Εὐ. Ο. εἰς Σουζ. Ἐλήφθησαν μετὰ τριπλοῦν ἐκεῖθεν δρόμον. Θὰ Σᾶς γράψωμεν. — κ. Ι. Τσ. εἰς Ἀλεχάνδρειαν. Ἐστάλησαν καὶ ἡσυχάσατε. Ἡμεῖς ὅμως δὲν δυνάμεθα νὰ ἡσυχάσωμεν. — κ. Γ. Ζ. εἰς Φιλίππουπολιν. Περὶ ἔργον πρᾶγμα νὰ μὴν ἀπαντήσετε! — κ. Κ. Γ. εἰς Γαλάζιον. Ἐντὸς δέματος. — κ. Δ. Ι. εἰς Κων/πολιν. Τὸ δελτάριον ἐλήφθη. Τὰ σώματα ἀπεστάλησαν. — κ. Π. εἰς Μαιουσίπολιν. Τώρα δὲ τὰ ἐλάβετε. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — κ. Α. Τ. εἰς Μυτιλήην. Διὰ τὴν εὐγενῆ φροντίδα καὶ πάλιν Σᾶς εὐχαριστοῦμεν. — Ἐρημίτην, εἰς Ἀνώβερον. Der Constantin! — κ. Π. Πρ. εἰς Πάτρας. Συγγνώμην διὰ τὴν ἐνόχλησιν.

Ἐκδότης Π. Α. ΖΥΓΟΥΡΗΣ.

Τύποις Bär & Hermann, ἐν Λειψίᾳ. — Χάρτης ἐκ τῆς Neue Papiermanufaktur ἐν Στρασβούργῳ. — Μελάνη Frey & Sening, ἐν Λειψίᾳ.